

És un gran coneixedor de la situació dialectològica, sociolingüística, educativa i politicoadministrativa de les terres de la Franja. En aquest sentit, es destaquen la seva condició d'informador de la Comissió Parlamentària de Política Lingüística de les Corts d'Aragó (1997), vinculada al projecte de reforma de l'Estatut d'autonomia d'Aragó, que preveu el reconeixement legal del català, i la seva activa participació en la Coordinadora de Llengües Minoritàries d'Aragó. És membre de la Societat Catalana de Llengua i Literatura, filial de l'IEC, des del 1996, i ha estat conseller adscrit al Departament de Lletres de l'Institut d'Estudis Ilerdencs del 1991 al 1995. Col·laborà amb les Oficines Lexicogràfiques en la confecció del *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (n'elaborà les variants geogràfiques). És membre del Consell Consultiu del programa de la Gramàtica Catalana de l'IEC des del 1997.

SECCIÓ DE FILOSOFIA I CIÈNCIES SOCIALS

Josep Lluís Blasco i Estellés

at a Sagunt el 1940, es llicencià en dret i filosofia i lletres per la Universitat de València el 1964, i es doctorà en filosofia per la mateixa Universitat el 1971 amb la tesi *Lenguaje, filosofía y conocimiento*, publicada dos anys més tard a Barcelona.

És catedràtic de Teoria del Coneixement des de 1983 a la Universitat de València, on exerceix la docència des de 1964. Ha estat director del Departament de Metafísica i Teoria del Coneixement en diversos períodes i degà de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació des del 1984 fins al 1993.

Ha estat vicepresident de la Societat de Filosofia del País Valencià des de la seva fundació el 1983 fins al 1993; des de 1994 n'és el president. És membre de la Junta de la Societat Espanyola de Filosofia Analítica (vinculada a la Societat Europea de Filosofia Analítica) i forma part del consell editorial de les revistes *Quaderns de Filosofia i Ciència* i *Teorema* i del comitè científic de la revista *Àgora*.

Com a filòsof, el seu principal centre d'interès és la filosofia contemporània, i especialment la teoria del coneixement i del llenguatge (cultivada sobretot en la línia analítica de la tradició anglosaxona), camp en el qual ha esdevingut una autoritat. La seva competència en aquest terreny és avalada per projectes de recerca finançats per institucions públiques i unes quantes publicacions: quatre llibres (l'esmentat *Lenguaje, filosofía y conocimiento*, *Significado y experiencia*, *La teoría del conocimiento y la metafísica en el positivismo lógico*, *Filosofía del lenguaje*, en col·laboració amb F. Vera, i *Teoría del conocimiento*, en col·laboració amb T. Grimaltos), més de quaranta articles en revistes especialitzades i un bon nombre de col·laboracions en obres col·lectives, de pròlegs i de comunicacions a congressos, a part de molts treballs de divulgació i de traduccions (especialment d'obres de filòsofs britànics, com ara Alfred Ayer o Bertrand Russell).

És membre fundador del col·lectiu Joan Lluís Vives de professors universitaris i ha format part de la comissió coordinadora del Congrés de Cultura Catalana al País Valencià. Ha estat organitzador i col·laborador de l'Escola d'Estiu del País Valencià i ha impartit cursos a la Universitat Catalana d'Estiu a Prada. Fou editor de l'obra *Els estatuts del País Valencià* (1977). Ha estat membre del jurat del Premi Joan Fuster d'assaig en els Premis Octubre en diverses ocasions.

Joan Francesc Mira i Casterà

at a València el 1939, es doctorà en filosofia per la Universitat de València el 1971.

Ha estat professor de grec a la Universitat de València del 1983 al 1991; des de llavors, imparteix la mateixa matèria a la Universitat Jaume I de Castelló.